

Bruksela, dnia 8.9.2016 r.
COM(2016) 558 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 98/58/WE dotyczącej ochrony zwierząt
hodowlanych**

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 98/58/WE dotyczącej ochrony zwierząt hodowlanych

1. Wprowadzenie

W art. 5 ust. 2 dyrektywy 98/58/WE zobowiązano Komisję do przedłożenia Radzie raportu sporządzonego na podstawie doświadczenia nabytego przez państwa członkowskie w trakcie wdrażania tej dyrektywy.

W decyzji Komisji 2006/778/WE¹ ustanowiono przepisy *dotyczące minimalnych wymagań w odniesieniu do gromadzenia informacji w trakcie kontroli zakładów produkcyjnych, w których trzymane są pewne zwierzęta gospodarskie*. Załączniki do tej decyzji zawierają tabele wymogów, które należy sprawdzać pod kątem nieprawidłowości. W drodze tej decyzji państwa członkowskie zostały zobowiązane do przesyłania Komisji rocznych sprawozdań, począwszy od czerwca 2009 r. Ponadto w motywie 9 decyzji wskazano, że „gromadzenie danych dotyczących kontroli dobrostanu zwierząt jest niezbędne dla dokonywanej przez Wspólnotę oceny wpływu jej polityki w tym obszarze”.

W unijnej strategii w zakresie dobrostanu zwierząt na lata 2012–2015² stwierdzono, że nieegzekwowanie przepisów unijnych jest jednym z głównych problemów wpływających na dobrostan zwierząt. Ponadto sprawozdanie dla Rady w sprawie wdrożenia dyrektywy Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotyczącej ochrony zwierząt hodowlanych³ zapewnia cenny wgląd w obszary egzekwowania przepisów.

2. Metodyka

Sprawozdanie dotyczy okresu od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2014 r.

Podczas przygotowywania sprawozdania wykorzystano trzy źródła informacji:

Po pierwsze, wykorzystano dane ze sprawozdań Komisji zawierających wyniki audytów przeprowadzonych w państwach członkowskich. Sprawozdania te pochodzą głównie z lat 2011–2013, ponieważ audyty przeprowadzone w tych latach dotyczyły przede wszystkim sytuacji w gospodarstwach rolnych (zob. Tabela 1 załącznika I).

Po drugie, każde państwo członkowskie musi zapewnić przeprowadzenie kontroli dobrostanu zwierząt zgodnie z zasadami kontroli urzędowych określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004⁴. Za coroczne przekazywanie Komisji ustaleń z tych kontroli odpowiadają właściwe organy krajowe. Komisja wykorzystwała dane przekazane przez państwa

---

¹ Decyzja Komisji 2006/778/WE z dnia 14 listopada 2006 r. dotycząca minimalnych wymagań w odniesieniu do gromadzenia informacji w trakcie kontroli zakładów produkcyjnych, w których trzymane są pewne zwierzęta gospodarskie; Dz.U. L 314 z 15.11.2006, s. 39.

² COM(2012) 6 final/2.

³ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23.

⁴ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt; Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

członkowskie⁵ za 2013 r. i 2014 r., ponieważ dane te zwykle odzwierciedlają aktualną sytuację. Informacje na temat liczby gospodarstw rolnych poddanych kontroli oraz odsetka skontrolowanych zakładów przedstawiono w tabeli 2 załącznika I.

Do Komisji napływają też co pewien czas skargi⁶ dotyczące domniemanego niestosowania się do prawa unijnego przez jedno państwo członkowskie lub kilka państw członkowskich. Skargi te również dają wartościowy wgląd w to, w jakich obszarach – według obywateli – egzekwowanie przepisów przebiega niewłaściwie.

3. Ustalenia

3.1 System nadzoru i kontroli

Audyty Komisji wykazują, że państwa członkowskie w celu wytypowania zakładów, w których przeprowadzane są kontrole, wprowadziły system oparty na ryzyku. Istotną przyczyną przeprowadzania opartych na ryzyku kontroli dobrostanu zwierząt w gospodarstwach rolnych było rozporządzenie 882/2004 dotyczące kontroli urzędowych oraz kontrole wzajemnej zgodności w odniesieniu do płatności jednolitych na gospodarstwo⁷.

Kilka państw członkowskich opisuje szczegółowo własne systemy doboru gospodarstw rolnych poddawanych kontroli, co również potwierdza zastosowanie podejścia opartego na ryzyku. Ponadto przepisy UE wymagają, aby bezwzględna liczba kontroli była⁸ proporcjonalna do skali produkcji i liczby zwierząt.

Ponadto państwa członkowskie muszą postępować zgodnie z wszelkimi zaleceniami wydanymi podczas audytów. Komisja odnotowała podczas swoich audytów, iż urzędy krajowe podjęły działania we wszystkich przypadkach. Niemniej jednak stwierdziła jednocześnie, że w trzech państwach członkowskich środki były niewystarczające do osiągnięcia zgodności z przepisami. Stwierdzono, że w dwóch z tych państw członkowskich było to spowodowane brakiem dostatecznie odstrasżających sankcji, podczas gdy jedno państwo członkowskie nie prowadziło sprawy w odpowiedni sposób.

3.2. Różnice w sprawozdawczości państw członkowskich

Istotne różnice w sprawozdawczości państw członkowskich zasadniczo utrudniają interpretowanie i porównywanie danych.

---

⁵ Pewne dane ze wspomnianych sprawozdań zostały ekstrapolowane i przedstawione w załączniku I.

⁶ COM(2012) 154 final – Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego – „Aktualizacja zasad postępowania w stosunkach ze skarżącymi w przedmiocie stosowania prawa unijnego”.

⁷ Rolnicy mogą otrzymywać płatności bezpośrednie pod warunkiem, że zachowają swoje grunty w dobrym stanie pod względem rolniczym i przestrzegają norm w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia zwierząt i roślin, środowiska i dobrostanu zwierząt (wzajemnej zgodności) zawartych w rozporządzeniu.

⁸ W dyrektywach 2008/120/WE i 2008/119/WE wymaga się, aby inspekcje „w każdym roku obejmowały statystycznie reprezentatywną próbkę różnych systemów hodowli stosowanych w każdym państwie członkowskim”.

W 2012 r. opracowano formularz internetowy oparty na tabelach z decyzji 2006/778/WE, którego państwa członkowskie używały w 2013 r. i 2014 r. Formularz internetowy pozwolił Komisji na bardziej wydajne analizowanie przedstawionych wartości liczbowych. Nie wyeliminowało to jednak całkowicie pewnych niespójności. Szczególnie dotyczy to kur. Zgodnie z definicją terminu „kury”⁹ w tej kolumnie powinno się uwzględniać jedynie kurczęta utrzymywane z przeznaczeniem na produkcję mięsa (brojlery). Niemniej jednak kilka państw członkowskich zawarło w kolumnie „kury” również wartości liczbowe dotyczące małych gospodarstw rolnych z kurami nioskami¹⁰. Nie można zatem stwierdzić, czy ustalenia są reprezentatywne dla gospodarstw rolnych z brojlerami czy kurami nioskami.

Podobny problem występuje w przypadku kategorii „bydło”, która obejmuje zarówno systemy produkcji wołowiny, jak i nabiału. Ponieważ ryzyko w zakresie dobrostanu zwierząt w obydwu tych systemach jest odmienne, przydatna byłaby odrębna analiza danych.

3.3. Ustalenia techniczne

Po pierwsze, aby ustalenia były uznane za reprezentatywne dla danego systemu produkcji, odsetek skontrolowanych gospodarstw rolnych w stosunku do całkowitej liczby gospodarstw rolnych musi być dostatecznie wysoki (zob. wykres 1 w załączniku I). Tylko w jednym przypadku eksperci Komisji podkreślili, że liczba skontrolowanych placówek była dość mała w stosunku do skali produkcji. Komisja nie przedstawiła żadnych nieprawidłowości odnośnie do wytypowania gospodarstw rolnych w oparciu o ryzyko.

Należy zauważyć, że liczba skontrolowanych gospodarstw rolnych była w 2013 r. i 2014 r. szczególnie wysoka, jeżeli chodzi zarówno o kury nioski, jak i maciory. Może to być spowodowane zakazem stosowania klatek nieulepszonych dla kur niosek (2012 r.) i wprowadzeniem grupowego trzymania loch (2013 r.) oraz wynikającym z tego obowiązkiem zapewnienia pełnej zgodności z przepisami.

Po drugie, jeżeli chodzi o liczbę nieprawidłowości, należy mieć na uwadze, że obejmuje ona wszystkie naruszenia unijnych przepisów, nawet niewielkie. Kategorie A i B w tabeli 3 obejmują nieprawidłowości administracyjne, które skutkują żądaniem podjęcia działań w terminie trzech miesięcy bądź czasem w dłuższym okresie. Kategoria C obejmuje poważniejsze naruszenia, które skutkują natychmiastowym wszczęciem postępowania administracyjnego lub karnego. Niech kwestię tę zobrazuje fakt, iż w 2014 r. zaledwie 8,1 % naruszeń w gospodarstwach rolnych z kurami były poważnymi naruszeniami skutkującymi natychmiastowym działaniem.

Ponadto należy wziąć pod uwagę to, iż w związku ze stosowaniem podejścia opartego na ryzyku kontrole skupiają się przede wszystkim na gospodarstwach rolnych, w których najprawdopodobniej może dojść do naruszeń. Co za tym idzie, wzrost liczby odnotowanych

⁹ Decyzja Komisji 2006/778/WE, załącznik IV, Tabela 2: Określenie „kury” odnosi się do drobiu gatunku *Gallus gallus* z wyjątkiem kur niosek.

¹⁰ Mniej niż 350 kur.

naruszeń nie musi koniecznie wskazywać na pogorszenie się sytuacji w zakresie dobrostanu. Ponadto podejście oparte na ryzyku powinno zasadniczo skutkować szybszym rozwiązywaniem problemów dotyczących dobrostanu zwierząt i poprawą ich sytuacji.

Jeżeli chodzi o słabości metodologiczne, dokonano następujących ustaleń:

Audyty Komisji

Osiemnaście audytów Komisji w latach 2011–2013 dotyczyło kur niosek (13) lub macior (8). Wyniki tych audytów dobrze oddają sytuację sprzed wprowadzenia zakazu stosowania klatek nieulepszonych dla kur niosek oraz przejścia na grupowe trzymanie loch.

W większości państw członkowskich poddanych audytowi pod kątem chowu świń eksperci Komisji zgłosili również nieprawidłowości w związku z dostarczaniem materiału manipulacyjnego i unikaniem obcinania ogonów. Ustalenia te są dość różne w poszczególnych państwach członkowskich. Niektóre z państw członkowskich podejmują bardzo nieliczne działania w kwestii zapobiegania rutynowemu obcinaniu ogonów lub dostarczania materiału manipulacyjnego.

Często można było zaobserwować brak presji ze strony właściwych organów na narzucenie innych środków, takich jak zmiany warunków środowiskowych lub systemów zarządzania. Ponadto niewłaściwe materiały, takie jak metalowe łańcuchy, były uznawane za dopuszczalne przez urzędników większości państw członkowskich, podczas gdy właściwe materiały były, przykładowo, uznawane za nieodpowiednie ze względu na systemy odwadniające.

Cztery państwa członkowskie wydały wytyczne lub wprowadziły środki w celu ograniczenia nieprawidłowości. Z audytów jasno wynika jednak, że urzędnikom państw członkowskich często brakuje fachowej wiedzy na temat tego, jak interpretować wymogi w zakresie dostarczania materiału manipulacyjnego i wprowadzenia zmian dotyczących zarządzania i środowiska przed zezwoleniem na rutynowe obcinanie ogonów.

Komisja przeprowadziła również dziewięć audytów w 2014 r.¹¹, w ramach których stwierdzono, że dane z rzeźni zostały wykorzystane do oceny dobrostanu gospodarstw rolnych z kurami/brojlerami. Niemniej jednak tylko trzy państwa członkowskie objęte audytem skutecznie wykorzystały te dane, aby skontrolować gospodarstwa rolne. W innych państwach członkowskich regularnie stwierdzano poważne uchybienia w rzeźniach, jednak niewiele informacji zwrotnych trafiało do osób przeprowadzających kontrolę gospodarstw rolnych.

---

¹¹ Numery referencyjne sprawozdań z audytu: Hiszpania 7079, Zjednoczone Królestwo 7080, Dania 7061, Niemcy 7073, Republika Czeska 7060, Węgry 7072, Belgia 7059, Niderlandy 7078 i Włochy 7075.

Sprawozdania państw członkowskich

Informacje na temat naruszeń zgłaszanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do gatunków hodowlanych objętych unijnymi przepisami dotyczącymi dobrostanu zwierząt znajdują się w tabeli 3 w załączniku I.

„Prowadzenie rejestrów” to jedna z kategorii, w której dla niemal wszystkich gatunków hodowlanych odnotowuje się wysoką liczbę nieprawidłowości. Kategoria ta odnosi się do niedostatecznej identyfikowalności leczenia i zgonów obserwowanych przez rolnika i stanowi ważne źródło informacji.

Jeżeli chodzi o wymogi wpływające bezpośrednio na zwierzęta, najczęstsze negatywne ustalenia dotyczą „budynków i pomieszczeń”. Kategoria ta obejmuje nieprawidłowy rozkład budynków, pomieszczeń i wyposażenia. Ponadto odnosi się również do sprzętu wewnątrz budynku/klatki/kojca, a także nieodpowiedniego wykorzystania infrastruktury, np. słabej wentylacji lub oświetlenia.

Pozostałe główne rodzaje nieprawidłowości są różne w zależności od gatunków zwierząt hodowlanych. W przypadku cieląt była to „swoboda ruchów”, przez którą rozumie się zdolność zwierzęcia do przemieszczania się, a także przepisy dotyczące trzymania zwierząt na uwięzi, podczas gdy w przypadku kur było to regularne sprawdzanie funkcjonowania „sprzętu automatycznego lub mechanicznego”. Problemy związane z „paszą, wodą i innymi substancjami” zdarzały się dosyć często w przypadku kur niosek chowanych na wolnym wybiegu, bydła, owiec i kóz. Ostatni z problemów obejmuje samą dietę, dostęp zwierząt do paszy i wody oraz sprawdzanie zautomatyzowanych podajników paszy i wody.

Sprawozdania państw członkowskich wskazują na nieprawidłowości na poziomie 8,4 % w 2013 r. w odniesieniu do świń i zapewniania materiału manipulacyjnego. W kwestii okaleczania (np. obcinania ogona, ale też kastracji i przycinania zębów) poziom nieprawidłowości odnotowanych przez państwa członkowskie wyniósł 2,2 %.

Skargi

W 2013 r. i 2014 r. Komisja odnotowała osiem skarg dotyczących rutynowego obcinania ogonów i niezapewnienia przez państwa członkowskie materiału manipulacyjnego dla świń. Skargi te odzwierciedlają również ustalenia z przeprowadzonych przez Komisję audytów. Rozpatrzonych zostało jak dotąd pięć ze wspomnianych skarg. W międzyczasie Komisja wydała wytyczne w tym względzie¹².

Chociaż występowały skargi dotyczące innych problemów związanych z dobrostanem zwierząt, takich jak produkcja *foie gras*, transport i dobrostan w rzeźni, ich liczba w każdym z tych przypadków pozostawała niska. Wszystkie skargi zostały uważnie rozpatrzone i uznano,

---

¹² Zalecenie Komisji (UE) 2016/336 z dnia 8 marca 2016 r. w sprawie stosowania dyrektywy Rady 2008/120/WE ustanawiającej minimalne normy ochrony świń, w odniesieniu do środków ograniczających potrzebę obcinania ogonów; Dz.U. L 62 z 9.3.2016, s. 20; SWD(2016) 49 final http://ec.europa.eu/food/animals/welfare/practice/farm/pigs/index_en.htm

że nie istniały dostateczne podstawy, aby podejmować dalsze kroki w odniesieniu do którejkolwiek z nich. Dlatego też większość spraw zamknięto.

4. Podsumowanie

Ogólne zasady i przepisy zawarte w dyrektywie 98/58/WE dotyczącej ochrony zwierząt hodowlanych przyczyniły się do ustanowienia wspólnych ram dotyczących dobrostanu zwierząt hodowlanych w UE. Dzięki dyrektywie państwa członkowskie uzyskały wsparcie w zapewnieniu właściwego egzekwowania i wdrażania tych przepisów. Co istotne, państwa członkowskie są zobowiązane do przedkładania rocznych raportów z przeprowadzonych przez siebie kontroli stosowania przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt oraz do określania nowych celów służących poprawie egzekwowania przepisów. Doprowadziło to do priorytetowego traktowania kwestii dobrostanu. Raporty świadczą o tym, że państwa członkowskie zdają się systematycznie pracować nad reagowaniem na stwierdzone nieprawidłowości i nad egzekwowaniem unijnych przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt. Potwierdzają to liczby z poprzedniego sprawozdania Komisji z 2006 r.¹³, jak również dane zgłaszane przez państwa członkowskie za 2013 r. i 2014 r. Doszło do zauważalnej poprawy pod względem liczby gospodarstw rolnych przestrzegających przepisów.

W odniesieniu do dwóch ostatnich spośród wprowadzonych środków, a więc zakazu klatek nieulepszonych dla kur niosek (2012 r.) oraz indywidualnych boksów dla loch (2013 r.), działanie podjęte przez Komisję w celu zachęcenia państw członkowskich do właściwego egzekwowania tych zakazów okazało się skuteczne. Jak wynika z informacji dostępnych Komisji, w chwili obecnej wszystkie państwa członkowskie przestrzegają przepisów i stosują albo klatki ulepszone, albo alternatywne systemy przeznaczone dla kur niosek. Jeżeli chodzi o grupowe trzymanie loch, 25 państw członkowskich przestrzega przepisów, a trzy zadeklarowały pełną zgodność z przepisami. Komisja jest w trakcie sprawdzania dokumentacji przedstawionej na poparcie tych twierdzeń.

W większości przypadków dane wskazują na niewielką poprawę między rokiem 2013 a 2014. Przykładowo odnotowana zgodność z przepisami w odniesieniu do kur i spełnienie wymogu związanego ze „sprzętem automatycznym lub mechanicznym” wzrosły z 82,1 % do 86,4 %. Między 2013 r. a 2014 r. zaobserwowano również ogólną poprawę pod względem „prowadzenia rejestrów” oraz „budynków i pomieszczeń” dla większości gatunków i systemów produkcji. Większość z tych państw członkowskich, które dostarczyły analizę swoich ustaleń, wspomina również, że istnieje ogólna tendencja ku zmianie na lepsze. Niektóre państwa członkowskie podkreślały również, że przyczyną nieprawidłowości często bywa brak wiedzy i z tego względu wprowadziły w swoich planach działań na nadchodzący rok działania szkoleniowe.

---

¹³ COM(2006) 838 wersja ostateczna.

Tę ogólną poprawę, również po stronie państw członkowskich, potwierdzają audyty Komisji przeprowadzone w tym samym okresie. Z audytów wynika, że państwa członkowskie dostosowały się do zaleceń i sytuacja względem poprzednich audytów uległa poprawie.

Konieczne jest jednak kontynuowanie prac z udziałem państw członkowskich w celu wprowadzenia dalszych ulepszeń sposobu zdawania sprawozdań na temat zgodności z przepisami dotyczącymi dobrostanu zwierząt. Przykładowo od czasu wydania decyzji 2006/778/WE przyjęto inne wymogi prawne w dziedzinie dobrostanu zwierząt¹⁴. Takie zmiany legislacyjne wprowadzone w późniejszym czasie nie znajdują odzwierciedlenia w dzisiejszych obowiązkach sprawozdawczych. Należy zastanowić się, jak najlepiej zapewnić sprawne przekazywanie dodatkowych danych przy jednoczesnym ograniczeniu obciążeń administracyjnych do minimum.

Ostatecznie ze zgromadzonych informacji jasno wynika, że wymagane jest lepsze ujednolicone zrozumienie obowiązujących przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt i tego, w jaki sposób mają być one stosowane i egzekwowane. Szczególnie dotyczy to pewnych wymogów prawnych dotyczących dobrostanu świń. Dane pochodzące z państw członkowskich wskazują, że między 2013 r. a 2014 r. doszło jedynie do niewielkiego wzrostu liczby odnotowanych naruszeń związanych z zapewnieniem materiału manipulacyjnego, natomiast liczba naruszeń dotyczących obcinania ogonów świniom zmalała. Nie pokrywa się to ze sprawozdaniami z audytów Komisji wskazującymi na wyższą liczbę naruszeń w odniesieniu do dwóch wspomnianych wymogów w większości państw członkowskich objętych audytami. Ponadto wygląda na to, iż liczba skarg dotyczących tych kwestii świadczy o rosnącej świadomości wśród obywateli UE oraz zainteresowaniu dobrostanem świń. Mniejsza liczba przypadków zgłoszona przez państwa członkowskie może wynikać z nieumiejętności rozpoznania nieprawidłowości. Audyty Komisji wykazały, że w kwestii obcinania ogonów większość państw członkowskich uznawała, iż przestrzega prawa Unii. Tymczasem od kilku lat prowadzone są prace w tej dziedzinie w celu zwiększenia poziomu wiedzy i zmiany postaw. W zaleceniu Komisji (UE) 2016/336 z dnia 8 marca 2016 r. wprowadzono szereg parametrów, które mają zastosowanie przy ograniczaniu obgryzania ogona, jak również wymieniono cechy optymalnego materiału wzbogacającego. W towarzyszącym mu dokumencie roboczym służb Komisji zawarto bardziej szczegółowe informacje na ten temat skierowane do państw członkowskich oraz wskazano im narzędzia i wskaźniki, które można stosować przy ocenie sytuacji w gospodarstwie rolnym.

Komisja będzie co najmniej nadal monitorować wdrażanie dyrektywy Rady 98/58/WE. Niemniej jednak z planów działań i komentarzy przedstawionych przez państwa członkowskie wynika, że stosują one różne narzędzia, aby zapewnić lepsze egzekwowanie przepisów w tym obszarze. Jednocześnie Komisja uważa za konieczne dalsze rozwijanie dialogu zainteresowanych stron w celu wsparcia konkretnych inicjatyw i projektów w tej dziedzinie, które mogłyby być obopólnie korzystne zarówno z perspektywy ekonomicznej, jak i z perspektywy dobrostanu zwierząt. W tym kontekście Komisja pracuje obecnie nad bardziej usystematyzowanym i widocznym formatem tego dialogu, aby wszystkie

---

¹⁴ Dyrektywa 2007/43/WE.

zainteresowane strony (organizacje działające na rzecz dobrostanu zwierząt, naukowcy, weterynarze, rolnicy, przetwórcy żywności, sprzedawcy detaliczni produktów spożywczych itp.) mogły wyrazić swoje obawy oraz podzielić się wiedzą i zasobami w celu wypracowania wspólnych działań.

Co więcej, przyjęcie wniosku Komisji w sprawie kontroli urzędowych¹⁵ stworzy możliwość ustanowienia europejskich ośrodków referencyjnych ds. dobrostanu zwierząt, które również mogą przyczynić się do dalszej poprawy dzięki generowaniu lepszej wiedzy technicznej i naukowej oraz wymianie takiej wiedzy.

---

¹⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin, materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, 652/2014 oraz dyrektywy 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE, 2008/120/WE i 2009/128/WE (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych); Numer międzyinstytucjonalny: 2013/0140(COD).

Załącznik I

Tabela 1

Wykaz audytów Komisji w latach 2010–2014

Państwo członkowskie	Numer sprawozdania	Podmiot objęty audytem w zakresie dobrostanu zwierząt	Data
Malta	2010-8386	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, cielęta, świnie, 2006/778)	styczeń 2010 r.
Luksemburg	2010-8385	gospodarstwa rolne i transport (98/58, 2006/778, kury nioski, świnie)	styczeń 2010 r.
Francja	2010-8390	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie, 2006/778)	luty 2010 r.
Polska	2010-8387	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie)	luty–marzec 2010 r.
Włochy	2010-8388	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie)	marzec 2010 r.
Rumunia	2010-8389	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie)	kwiecień 2010 r.
Bułgaria	2010-8383	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie)	kwiecień 2010 r.
Republika Czeska	2010-8384	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie)	czerwiec 2010 r.
Szwecja	2010-8391	gospodarstwa rolne i transport (2006/778, kury nioski, świnie)	październik 2010 r.
Dania	2010-8392	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie)	listopad 2010 r.
Austria	2011-6096	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery)	styczeń 2011 r.
Portugalia	2011-6052	gospodarstwa rolne i transport (brojlery, kury nioski, cielęta, świnie)	maj 2011 r.
Polska	2011-6049	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery)	maj–czerwiec 2011 r.
Belgia	2011-6039	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery)	czerwiec–lipiec 2011 r.
Węgry	2011-6045	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, brojlery, świnie, Rada Europy: gęsi)	wrzesień 2011 r.
Słowacja	2011-6053	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, brojlery, świnie)	wrzesień 2011 r.
Włochy	2011-6048	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery)	listopad 2011 r.
Irlandia	2012-6379	kury nioski w gospodarstwach rolnych	marzec 2012 r.
Słowenia	2012-6375	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery)	kwiecień 2012 r.
Niderlandy	2012-6376	gospodarstwa rolne i transport (98/58, kury nioski, świnie, brojlery, Rada Europy: bydło)	maj 2012 r.
Bułgaria	2012-6454	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, brojlery, świnie)	czerwiec 2012 r.
Łotwa	2012-6525	gospodarstwa rolne i transport (98/58, 2006/778, kury nioski, świnie, brojlery, cielęta, Rada Europy: bydło, Rada Europy: fermy zwierząt futerkowych)	październik 2012 r.
Litwa	2012-6526	gospodarstwa rolne i transport (98/58, świnie, brojlery, Rada Europy: fermy zwierząt futerkowych)	listopad 2012 r.
Francja	2012-6446	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie, brojlery, Rada Europy: kaczki piżmowe)	listopad 2012 r.
Rumunia	2012-6374	gospodarstwa rolne i transport (kury nioski, świnie, brojlery, Rada Europy: indyki, Rada Europy: kaczki)	listopad 2012 r.
Zjednoczone Królestwo	2013-6822	główne gatunki hodowlane i kurczęta utrzymywane z przeznaczeniem na produkcję mięsa (brojlery, Rada Europy: indyki)	luty–marzec 2013 r.
Dania	2013-6807	główne gatunki hodowlane i kurczęta utrzymywane z przeznaczeniem na produkcję mięsa (brojlery, Rada Europy: fermy zwierząt futerkowych, Rada Europy: bydło)	październik 2013 r.
Austria	2013-6805	główne gatunki hodowlane – wymogi Rady Europy (2006/778, Rada Europy: bydło, Rada Europy: indyki, Rada Europy: gęsi)	listopad 2013 r.

Tabela 2

Podsumowanie wszystkich raportów państw członkowskich za lata 2013–2014 według gatunku

2013	Opis kategorii	Kury nioski – wolny wybieg	Kursy nioski – stodoła	Kursy nioski – klatki ulepszone	Indyki	Kury	Kaczki	Gęsi
	Zakłady produkcyjne podlegające kontroli	6 731	3 490	3 236	19 768	111 115	29 877	13 553
	Zakłady produkcyjne poddane kontroli	20,1 %	33,6 %	40 %	5,1 %	5,3 %	2,8 %	5,6 %
	Zakłady produkcyjne, w których nie stwierdzono nieprawidłowości	89,8 %	89,4 %	87,5 %	90,7 %	82,7 %	89,9 %	89 %
	Opis kategorii	Ptaki bezgrzebieniowe	Świnie	Bydło (z wyjątkiem cieląt)	Cielęta	Owce	Kozy	Zwierzęta futerkowe
	Zakłady produkcyjne podlegające kontroli	788	685 660	1 503 586	942 407	549 713	186 632	3 956
	Zakłady produkcyjne poddane kontroli	13,5 %	4,3 %	4,5 %	4,1 %	3 %	2,5 %	28,8 %
	Zakłady produkcyjne, w których nie stwierdzono nieprawidłowości	90,6 %	80,8 %	86,2 %	87,2 %	86,4 %	80,7 %	85,1 %
2014	Opis kategorii	Kury nioski – wolny wybieg	Kursy nioski – stodoła	Kursy nioski – klatki ulepszone	Indyki	Kury	Kaczki	Gęsi
	Zakłady produkcyjne podlegające kontroli	12 099	12 772	3 565	26 395	183 920	75 420	37 241
	Zakłady produkcyjne poddane kontroli	17,3 %	16 %	40,5 %	5,6 %	4,1 %	1,9 %	3,3 %
	Zakłady produkcyjne, w których nie stwierdzono nieprawidłowości	91,8 %	92,3 %	86,4 %	88,4 %	83,5 %	91,5 %	90,7 %
	Opis kategorii	Ptaki bezgrzebieniowe	Świnie	Bydło (z wyjątkiem cieląt)	Cielęta	Owce	Kozy	Zwierzęta futerkowe
	Zakłady produkcyjne podlegające kontroli	1 716	767 042	1 626 413	978 358	653 721	235 205	4 317
	Zakłady produkcyjne poddane kontroli	11,2 %	4,7 %	4,6 %	4,5 %	3,4 %	2,9 %	28,7 %
	Zakłady produkcyjne, w których nie stwierdzono nieprawidłowości	92,2 %	82,2 %	86,6 %	84,7 %	89,5 %	81,4 %	85,6 %

Wykres 1

Odsetek zakładów produkcyjnych skontrolowanych w 2013 r. i 2014 r.

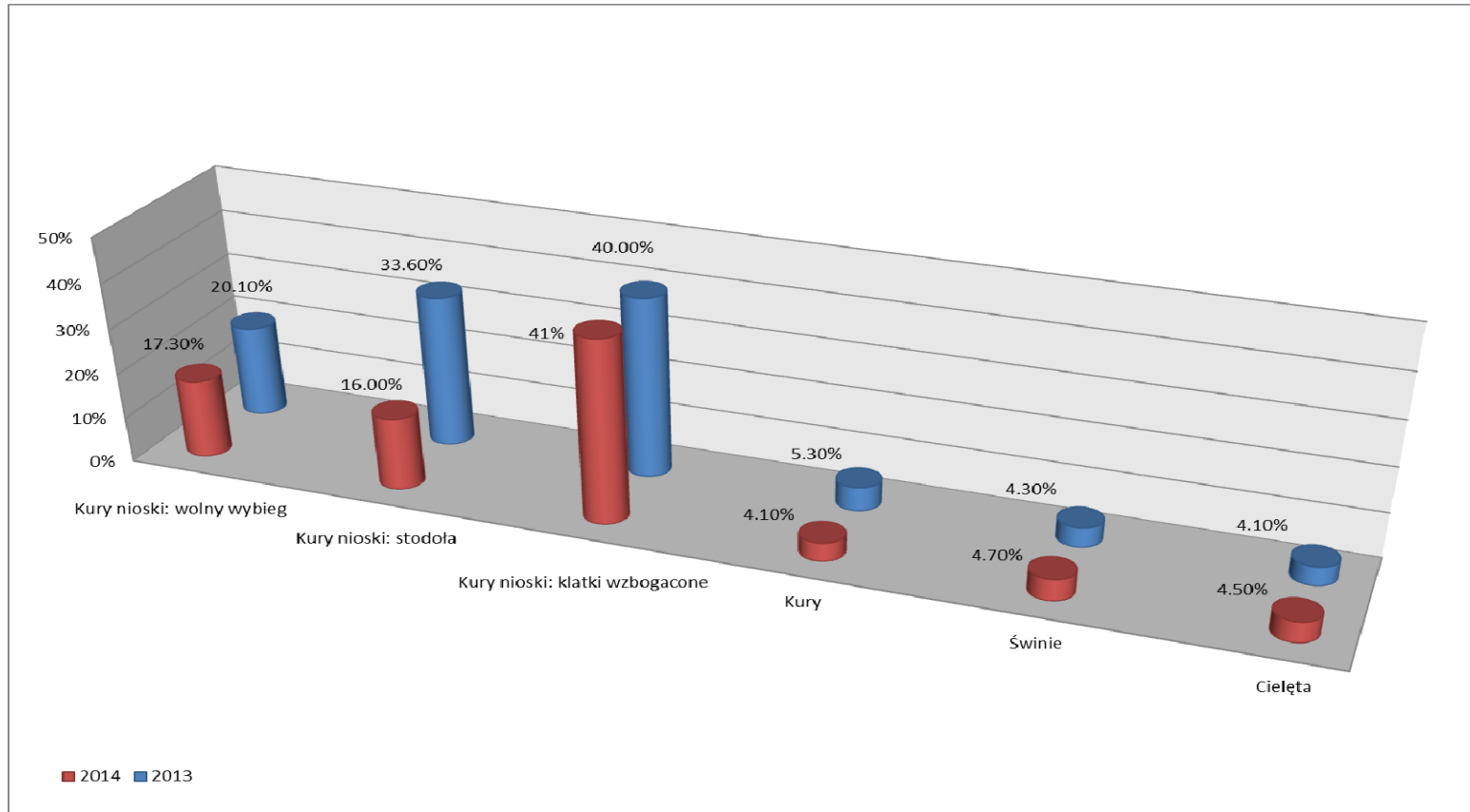

Tabela 3

Liczba zakładów produkcyjnych w państwach członkowskich poddanych kontroli i odsetek nieprawidłowości w 2013 r. i 2014 r.

– główne gatunki hodowlane

Opis kategorii	2013	2014	2013	2014	2013	2014	2013	2014
	Kury nioski – wolny wybieg	Kury nioski – wolny wybieg	Świnie	Świnie	Cielęta	Cielęta	Kury	Kury
Zakłady produkcyjne podlegające kontroli	6 731	12 099	685 660	767 042	942 407	978 358	111 115	183 920
Zakłady produkcyjne poddane kontroli	20,1 %	17,3 %	4,3 %	4,7 %	4,1 %	4,5 %	5,3 %	4,1 %
Zakłady produkcyjne, w których nie stwierdzono nieprawidłowości	89,8 %	91,8 %	80,8 %	82,2 %	87,2 %	84,7 %	82,7 %	83,5 %
<i>Liczba nieprawidłowości</i>								
Personel	5,6 %	5,6 %	2,9 %	3,1 %	2,4 %	2,3 %	14 %	10,5 %
Kontrole	6,1 %	8,9 %	7,8 %	9,2 %	7,8 %	8,8 %	8,2 %	7,4 %
Prowadzenie rejestrów	22,7 %	27,1 %	15,5 %	13,5 %	17,4 %	12,8 %	44,5 %	30,5 %
Swoboda ruchów	0,5 %	2,8 %	3 %	4,1 %	14,2 %	14,3 %	3,4 %	4,4 %
Wystarczająca przestrzeń	5,6 %	5,1 %	13 %	6,3 %	6,9 %	7 %	4 %	5,1 %
Budynki i pomieszczenia	78,3 %	84,6 %	27,5 %	28,5 %	40,9 %	39,3 %	36,4 %	37,3 %
Minimalne oświetlenie	2,5 %	3,3 %	5,5 %	8,8 %	1,9 %	2,8 %	0,8 %	2,7 %
Powierzchnie podłoga (dla świń)	0 %	0 %	8,8 %	9,3 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Materiał manipulacyjny (dla świń)	0 %	0 %	8,4 %	10 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Sprzęt automatyczny lub mechaniczny	6,6 %	5,6 %	4,7 %	4,2 %	3 %	3,3 %	17,9 %	14,6 %
Pasza, woda i inne substancje	28,3 %	35 %	11,8 %	11,5 %	13,3 %	16,4 %	7,2 %	8,3 %
Poziom hemoglobiny (u cieląt)	0 %	0 %	0 %	0 %	0,4 %	0,5 %	0 %	0 %
Pasza bogata we włókna (cielęta i maciory)	0 %	0 %	0,2 %	0,2 %	0,2 %	1 %	0 %	0 %
Okaleczenia	0,5 %	1,9 %	2,2 %	1,8 %	0,3 %	0,3 %	0,8 %	0,4 %
Procedury hodowli (nie dotyczy kur niosek)	0 %	0 %	2 %	1,3 %	1,1 %	1 %	11 %	7,1 %
<i>Liczba nieprawidłowości według kategorii</i>								
Kategoria A	56,1 %	64 %	64,2 %	66,1 %	73,3 %	76,6 %	69,8 %	73,2 %
Kategoria B	37,9 %	25,7 %	20,3 %	22,1 %	15,1 %	12,9 %	23,4 %	18,5 %
Kategoria C	6,1 %	10,3 %	15,6 %	11,8 %	11,5 %	10,5 %	6,8 %	8,3 %

Załącznik II

Przegląd przepisów dotyczących dobrostanu zwierząt istotnych dla sytuacji w gospodarstwie rolnym

Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych; Dz.U. L 221 z 8.8.1998, s. 23

Dyrektywa Rady 1999/74/WE z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony kur niosek; Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 53

Dyrektywa Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa; Dz.U. L 182 z 12.7.2007, s. 19

Dyrektywa Rady 2008/119/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony cieląt; wersja ujednolicona; Dz.U. L 10 z 15.1.2009, s. 7

Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń; wersja ujednolicona; Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5

Dyrektywa Komisji 2002/4/WE z dnia 30 stycznia 2002 r. w sprawie rejestracji zakładów hodujących kury nioski, objętych dyrektywą Rady 1999/74/WE; Dz.U. L 30 z 31.1.2002, s. 44

Decyzja Komisji 2006/778/WE z dnia 14 listopada 2006 r. dotycząca minimalnych wymagań w odniesieniu do gromadzenia informacji w trakcie kontroli zakładów produkcyjnych, w których trzymane są pewne zwierzęta gospodarskie; Dz.U. L 314 z 15.11.2006, s. 39